

TEKST VAN DE SPEECH VAN LEO ARETS, BESTUURSVoorzitter

Een hele goede middag. Fijn dat jullie gekomen zijn.

Mijn naam is Leo Arets en als kersverse voorzitter van De drie ringen heet ik u, namens het Bestuur en de Programmaraad van De drie ringen, allen van harte welkom.

Ons programma voor vanmiddag bestaat uit 4 onderdelen:

Het eerste onderdeel is al begonnen, namelijk een summiere en persoonlijke reflectie op ons 40-jarig jubileum. Ik probeer me te beperken tot 1 kwartiertje. Mocht ik in mijn enthousiasme doordraven, dan begin te klappen a.u.b., dan weet ik wat u bedoelt.

Het tweede onderdeel is de voorstelling over het dramatische gedicht: 'Nathan de Wijze en de Drie Ringen', opgevoerd door Kees Posthumus en Henk van Glabbeek, waarover dadelijk meer. De voorstelling duurt ongeveer een uur.

Het derde gedeelte heeft betrekking op de toekomst. Hoe willen wij als Stichting De drie ringen samen met jullie de toekomst ingaan met onze activiteiten? U draagt ons allen een warm hart toe, daarom willen wij van de gelegenheid gebruik maken om uw mening te horen, aan de tafel met een kop koffie of thee. We denken hiervoor 1-2 kwartiertjes voor nodig te hebben en ik laat u bijtijds weten hoe we dat denken te doen.

Het vierde onderdeel van vanmiddag richt zich op Ontmoeting, die natuurlijk al aan de gang is, maar in het laatste gedeelte met een drankje en een hapje hopelijk nog een extra tintje krijgt. De zaal sluit om 17:00.

40 Jaar. Ergens op een pleintje vanmorgen in Parkstad komen 2 bekenden met elkaar in gesprek en de ene vraagt:

"Ga je vandaag nog iets leuks doen?"

"Ja, ik ga naar het jubileum van D3R"

"Nooit van gehoord. Wat doen die?"

"Die organiseren van alles op het vlak van zingeving en levensbeschouwing, de kijk op het leven, zeg maar"

"Hoe doen ze dat dan?"

"Met lezingen, excursies, filmmiddagen, wandelingen, noem maar op"

"Hoe ben jij daar terecht gekomen?"

"Ik meen via een parochieblaadje, meldde me aan voor een filmmiddag, nam daar een flyer mee, en sindsdien kom ik er regelmatig"

"40 jaar, ze hebben dus de corona pandemie overleefd"

"Ze zitten weer in de lift, ik hoorde een bestuurslid zeggen, dat ze voor corona, zo'n 40 activiteiten hebben georganiseerd met bijna 1000 deelnemers"

"Nou...maar met dat brede aanbod aan activiteiten:

wat is nou de verbindende factor?"

"Nou, ik denk de mensen, de ONTMOETING tussen de mensen"

En daarom vind ik het zo fijn dat jullie allemaal hier zijn, om elkaar als mens te ontmoeten, met ruimte voor verdieping en gezelligheid.

40 jaar.

Een hele tijd en het moment terug te blikken.

Uit eigen ervaring weet ik bijna niets van de 40 jaar. Mijn verhaal is gebaseerd op de stukken uit het archief en gesprekken met mensen die een belangrijke rol spelen en speelden gedurende die jaren. Mijn speciale dank gaat uit naar Orma de Graaf, onze secretaris, en Jan Geraets, oud-voorzitter gedurende 10 jaren.

De mensen die zich gedurende 40 jaar hebben ingezet voor onze stichting zouden het verdienen om bij naam genoemd te worden, maar dat zijn er wel een beetje veel, en tevens zijn onze stukken niet 100% compleet, dus neem me niet kwalijk neemt dat ik dat niet doe. Voor de start van de organisatie schrijven we het jaar 1982, maar door de coronapandemie

is de datum voor het jubileum vooruitgeschoven naar vandaag. Het verhaal van stichting, die vandaag in het zonnetje wordt gezet, is geen alledaags verhaal.

Om ietwat context te geven over het ontstaan wil ik nog eens 40 jaar extra teruggaan in de tijd, naar aanvang jaren 40. Het is oorlog met alle vreselijke aspecten van dien. Nog jaren likte men de wonden.

In de jaren 50 ontspant zich de situatie gaandeweg. De TV doet zijn intrede, waardoor mensen op een geheel nieuwe wijze worden geïnformeerd over wat zich zoal in de wereld afspeelt. Ook zien we de eerste auto's in het straatbeeld. Mensen worden mobieler.

De jaren 60 komen eraan met korter werken. Er wordt weer gefeest en er verschijnen heuse stereotorens in de huiskamers.

De pil wordt geïntroduceerd en bestuift de vrouwenemancipatie. Gezinnen met meer dan 4 kinderen worden uitzonderlijk. Het leidt tot nieuwe normen en waarden in de samenleving. Ook de kerk beweegt mee er komt het Tweede Vaticaan Concilie in van 1959-1965 onder de gezellige paus Johannes de 23ste. Missen worden nu in het NL voorgedragen en er klinkt soms beatmuziek in de kerk.

De vaart zit er nu in en neemt nog verder toe in de jaren 70. Het is niet meer vanzelfsprekend dat de zuiderlingen doen wat de pastoor zegt. Er wordt niet meer massaal op de KVP gestemd. De grenzen van de vrijheid worden opgezocht met films als Turks Fruit. Vakanties beperken zich niet tot een reisje op de Rijn, maar men vliegt nu naar Mallorca.

In deze uitbundigheid van vrijheden en uiterlijkheden, ziet de geestelijkheid met lede ogen de kerken leegstromen. Sommigen roomse herders vinden dat de katholieke schapen in onze regio maar weer eens naar het rechte pad geleid moeten worden. Om dat mede te bewerkstelligen wordt Joannes Gijzen in 1972 tot bisschop van Roermond benoemd. Hij zou er geen gras over laten groeien.

En zo belanden we in de jaren 80. Een aantal geestelijken zullen het eens zijn geweest met de traditionele strakke lijn van de bisschop, maar minstens zoveel realiseerden zich dat je niet ongestraft de tijd kunt terugdraaien. De gelovigen waren niet meer de makke schapen van weleer en ze lieten zich niet zomaar terugduwen in het hok.

Aanvang 1980 nam een 6-tal dekens een bijzonder en uniek initiatief: zij richtten een eigen opleiding op waar 'gewone' mensen werden toegerust om te functioneren als pastoraal werker in de Rooms Katholieke Kerk. Dit was de start van de Pastorale School voor de Mijnstreek. De statuten passeerden op 15 juni 1982. De bedoeling was dat er leken zouden worden klaargestoomd om een kerkelijke dienst te leiden of te ondersteunen.

Op het Internet zocht ik naar gegevens over die periode stuitte ik op een artikel uit de Leidse Courant van 18 februari 1986 dat met als kop:

"Gijzen wil opnieuw sluiting Pastorale School Heerlen'.

Bisschop Gijzen was bang dat cursisten verkeerd geïnstrueerd en gevormd zouden worden en drong 'met nadruk' aan bij de pastores om niemand naar de school te verwijzen. Op dat moment hadden zich 140 cursisten aangemeld voor de cursus: 'Van inzicht veranderd' en de bisschop vond dat gevaarlijk voor het 'katholiek-blijven' en kwalificeerde de betreffende docente als 'misleidend betreffende de juiste geloofsoverdracht'.

Het is het aloude gevecht tussen de macht die regels oplegt en de mens die wil leven volgens zijn eigen regels.

Maar laten we wel wezen:

deze strijd ligt ook op de loer in ieder in ons.

Of ben ik de enige?

In het begin van de Pastorale School waren er theologische opleidingen, zoals 'Geloven in Leven' en 'Preken Leren', maar in de loop der tijd kwam er een ruim aanbod, alsook exotische activiteiten, zoals cursussen en lezingen over de Islam, Keltische vlechtbanden, Tempeldansen en zelfs exclusieve reizen naar Santiago de Compostella, naar Griekenland,

Engeland, Turkije, en nog veel, veel meer.

Vermeld moet worden dat er in die jaren meerdere instellingen, kloosters en instituten waren die de Pastorale School financieel ondersteunden. Zelfs zo ruimhartig dat er een fulltime medewerker en een parttime medewerker van betaald konden worden. Veel was er in die jaren mogelijk. Deze sponseringen en subsidies zouden in de loop der jaren volledig opdrogen.

Zo verliepen de jaren, maar alle goede bedoelingen ten spijt: rond 2006 – dus zo'n 25 jaar na de oprichting – was het de leden van de stichting duidelijk geworden dat de naam Pastorale School de lading niet meer dekte. In de stroom van veranderingen was de organisatie allang geen school meer en ook niet meer enkel pastoraal.

Er vond een reorganisatie plaats, de statuten werden aangepast en in de doelstelling werd nu gesproken van:

"Mensen oriëntatie-mogelijkheden bieden op het brede terrein van zingeving- en levensvragen, religie en spiritualiteit."

De naam werd gewijzigd in: De drie ringen, centrum voor spiritualiteit en zingeving. Omdat het leven meer is...

In het logo van onze stichting ziet u 3 ringen afgebeeld. Ze zijn gelijkwaardig, open en toch verbonden. Voor de duidelijkheid: de 3 staat vandaag de dag symbolisch voor alle geloofsstromingen, zolang ze in lijn zijn met de universele gulden regel, die je in soortgelijke bewoordingen in vrijwel alle stromingen terugvindt, namelijk: behandel anderen zoals je door hen behandeld wilt worden.

De naam 'De drie ringen' is ontleend aan de parabel in het toneelstuk 'Nathan der Weise' van Lessing. Ik mag zo dadelijk Kees Posthumus en Henk van Glabbeek aankondigen die het verhaal op hun unieke wijze zullen voordragen.

Maar vooraf wil ik nog iets kwijt.

Een 40-jarig jubileum staat te boek als een robijnen jubileum, en een robijn staat o.a. voor: hartstochtelijke liefde, levenskracht, waardigheid en martelaarschap. In meer alledaagse bewoordingen: in relaties staat de robijn voor liefde en pijn, in groepen voor saamhorigheid en conflict.

Daar waar mensen een robijnen jubileum bereiken heeft men deze emoties wellicht allemaal gekend. Ook onze stichting is niets menselijks vreemd. Hoewel iedereen ongetwijfeld zijn best doet om een bijdrage te leveren, is ook onze organisatie niet gespaard gebleven van fricties. Hierdoor ontstaan er blutsen en builen, aan beide kanten. Men raapt de scherven op, leert ervan en gaat verder.

Ik wil hier echter benadrukken dat wij ons, als Bestuur en Programma Raad, realiseren diepe dankbaarheid verschuldigd te zijn aan de velen die zich in de afgelopen 40 jaar voor onze stichting hebben ingezet. Dank voor het vele werk en inspiratie van de mensen op wiens schouders wij staan: onze voorgangers.

Jullie - zij het hier in de zaal of elders of boven – verdienen ons welgemeend APPLAUS.

De Parabel van de drie ringen Kees & Henk

Gotthold Ephriam Lessing, een Duits schrijver, dichter, criticus en denker, werd in 1729 geboren in Saksen. Lessing schreef het stuk "Nathan der Weise" in 1779, twee jaar voor zijn dood. Het werd pas na zijn dood voor het eerst opgevoerd. Het stuk is dus zo'n 250 jaar oud en was bedoeld om mensen aan te zetten tot meer onderlinge verdraagzaamheid. Klinkt het bekend dat hij daarom tijdens zijn leven hij meerdere keren werd gecensureerd? Het bekendste deel uit dit toneelstuk is de parabel van De drie ringen. Hiervoor mag ik aankondigen Kees Posthumus en Henk van Glabbeek - Kees Posthumus is verhalenverteller, theatermaker, kerkjournalist en door de wol geveerde dagvoorzitter

- Henk van Glabbeek is muzikant en bespeelt o.a. oude oosterse instrumenten
- Kees en Henk toeren door het land met de voorstelling:
*Geloof en een hoop zonnepanelen' met als ondertitel
'naar een duurzame, groene geloofsgemeenschap'*

*Maar vanmiddag bij ons samen in:
de Parabel van de drie ringen uit Nathan der Weise.
Veel plezier allemaal*

+ + + + + + + + + + + + + + + +

*Wat nader beschouwd eigenlijk bizar is, is dat we zonder bisschop Gijsen mogelijk niet bekend zouden zijn met de parabel van De drie ringen en al helemaal geen jubileum.
Grappig welke twist of kronkel de geschiedenis soms neemt.*

Samen verder

Ooit ontstaan uit de Pastorale School Heerlen hebben we ons mee-ontwikkeld met de tijd en zijn we geworden wat we nu zijn:

Stichting de drie ringen.

'Een plek om je thuis te voelen, samen met anderen. Een plaats waar mensen vanuit verschillende achtergrond en levensgerichtheid elkaar ontmoeten. Met ruimte voor nieuwe inzichten en voor oude tradities. De drie ringen biedt een breed aanbod van activiteiten in Parkstad, waarbij zingeving, spiritualiteit en vooral ontmoeting centraal staan, omdat leven meer is...'

Zoals eerder vermeld stopten gaandeweg de donaties van de sponsors en moeten we het al meerdere jaren zonder subsidies door het leven. Dit heeft zijn weerslag op de aangeboden activiteiten. Wij proberen kostenneutraal te functioneren en tegelijkertijd de bijdragen voor de deelnemers laag te houden. Gelukkig zijn we daarin tot dusverre geslaagd. Ook dat is een applaus waard.

We zijn hier met mensen die D3R een warm hart toedragen en daarom willen we graag van de gelegenheid gebruik maken om jullie mening te horen over hoe wij de komende jaren samen verder kunnen gaan.

Daarom zouden wij als bestuur en programmaraad het fijn vinden als u ons wilt voeden door ons te vertellen:

.. wat u aanspreekt in De drie ringen.

.. waarom u naar bijeenkomsten van De drie ringen komt

.. of u suggesties heeft voor onze stichting of ons programma

We vragen u om aan de tafels groepjes 6 te vormen, met mensen die u kent, of juist niet, en bij een kopje koffie met iets lekkers samen een kwartiertje aan de praat te gaan over deze vragen. We zouden het fijn vinden als u daarover ook iets opschrijft zodat wij dat mee kunnen nemen onderweg naar onze volgende verjaardag.